

Haec dicit Dominus: ecce ego aperiam tumulos vestros et educam vos de sepulcris vestris, populus meus... (Cf. Ez. 37,12).

Deus pro nobis et de nobis loquitur. Audiamus vocem eius et gustemus quietem, quam promittit. Cum autem haec Domini meditemur verba: *Aperiam tumulos vestros et educam vos de sepulcris vestris...* quaeramus oportet quales sint sepulcri, e quibus Deus nos educere vult. Nonne Dominus significare vel animum frigidum, angustias, tristitiam, vitae aut mortis timorem? Quae quidem res et aliae haud dissimiles nos occidunt et in sepulcrum ducunt et in sepulcro homines conducunt. Christo adiuvante, nos parvas resurrectiones in dies experiri possumus. Audeamus, igitur, hanc orationem fundere: “Domine, fac ne nos in sepulcro maneamus; nos adiuva, ut in laetitia vivamus. Educ nos de sepulcro, et in te, per te vivamus. Educ nos de sepulcro, ut omnibus vitam tuam nuntiemus”.

ES